

ΘΕΟΔ. Κ. ΚΩΣΤΑΒΑΡΑ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΟΣ

Με ένα τερπύσιο "ΓΙΑΤΙ ;", ένεφάνισε τό ποσοστό έπιτυχίας τών τσοσόνων μεγάλων κομμώτων στην έκλογική άναμέτρηση της 17ς Νοεμβρίου 1974 ή έφημερίδα τό "ΝΕΑ" στό φύλλο της έπομένης . Καί λίγο μετά τό άπόγευμα ένα κομμένο βιαστικά άπόκομμα, άνηρτημένο κι' αυτό άπό'ναν άγνωστο στό κιγκλόωμα τοσ Πολυτεχνείου - άνάμεσα στις χιλιάδες χιλιάδες κόνκινα καί σοπρα λουλοόδια, ποσ έννωσες νά σκορπίζου μακριά τήν εύώδσα έκείνης της άνωπερβλήτης νεολοίας της 17ης Νοεμβρίου 1973 καί στοσ άφιερώματα τοσ λαοσ γιά τό παιδί τοσ ποσ έπεσαν άγωνιζόμενα γιά τήν έλευθερία - έμριζε νά διατύπωνε μέσα στη νύχτα της 18ης Νοεμβρίου 1974 καί πάνω άπό τίσ έντονες συζητήσεις πρό τοσ Πολυτεχνείου, τό έρώτημα, μέσα άπ'τή θυσία τών ήκροων τοσ :

Κι' όπως σχεδόν έόιο μέ μικρές παραλλαγές είναι τό έκλογικό-κό-άποτέλεσμα σ' όλεσ τίσ έκλογικές περιφέρειες, έτσι ποσ οί έπί μέρους κατό περιοχές γνωστές ροπές πρός τή μία ή τήν άλλη κατεθύνη νά φαίνεται πως εξαφανίσθησαν κι' ή χάρσαδέλχει νά δέχθηκε μελετημένες αντίστοιχες μέ τίσ ως άνω ροπές ποικίλλες αντίρροπες έπίδράσεις, ποσ μέ τήν έπενέργειά τοσ, κατό περιοχές καί κατηγορίες έκλογικόσ σώματος, έπέτυχαν τό έόιο πανελλήνιο άποτέλεσμα, προβάλλει ή διαπίστωση ότι πολλοί καί όχι ένας ή λίγοι ύπηρεσαν οί παράγοντες ποσ έπέδρασαν στόν Έλληνα ψηφοφόρο μέχρι τήν ύστατη καί τόσο άναμενόμενο έκείνη στιγμή, ποσ ό καθένας έμφανίσθηκε πρό της Έφορευτικής τοσ Έπιτροπής.

I. Πρώτος ως φαίνεται συντελεστής υπήρξε τὸ γεγονός ὅτι ἀπ' τὴν αὐγὴ τῆς 23ης Ἰουλίου 1973, ὁ κ. Κων. Καραμανλῆς ἐπέστρεψε καὶ ἐνεφανίσθη στὴν Ἑλλάδα, ὅχι ὡς πολιτικὸς ἡγέτης, ἰδίᾳ ὡς ἀρχηγὸς τῆς παραδοσιακῆς δεξιᾶς, ἀλλ' ὡς Ἐθνάρχης τοῦ ἐνέλαβε, ὅπως τὸ διακήρυξε στὸ κτῶτο τοῦ διδύγγελα, νὸ ἀντιμετωπίσει ἃ πρῶτα τὸ ἔθνικὸ θέμα τῆς Κύπρου καὶ ὕστερα τῆς ἀποκαταστάσεως μιᾶς προεδρευτικῆς ἀληθινῆς Δημοκρατίας στὴ κοινὴ τῆς.

Τὸ πᾶσο δὲ αὐτὴ ἡ θέση τοῦ "Ἐθνάρχη" κυριοδραχσε στὴ συνείδηση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ προκάλει καὶ ἀπ' αὐτὸ ὅτι ἀπ' ἀρχῆς σύμψας ὁ λαὸς, σὲ ποσοστὸ πᾶνω ἀπὸ 95 % , τοῦ προσέφερε τὴ καθολικὴ του ἐξουσιοδότηση, ἀργότερα δὲ καὶ ἔβαν ἡ ἀνωτέρω ἱεράρχισι θεμάτων ἀντεστρόφη, δέξων τὸν συνδέσσει, οὔτε τὸν ταῦτισε - ὅθεν εἶχε ἀλλωστὲ εἴτε τὸ χρόνον, εἴτε τὰ δεύγματα γιὰ νὰ τὸν ταυτίσει - μὲ τὸν ἐν ἔξει ἐκλογῶν δημιουργηθέντα νεοδεξιὸ κομματικὸ ὄργανισμὸ τῆς "Νέας Δημοκρατίας" τῆς ὁποίας ἐτέχθη ἀρχηγός.

Κι' ἔβαν ἀκόμη ἐτέθη δὲ λειτουργία ἡ διαδικασία τῶν ἐκλογῶν, παρέμεινε σαφὴς στὸ ἐκλογικὸ σῆμα ἡ διακρίσιμ μεταξὺ "Καραμανλῆ" καὶ "Νέας Δημοκρατίας". Ἄν εἶναι ἄνευ σημασίας τὸ γεγονός ὅτι ἀκόμη καὶ πνευματικὰ καὶ πολιτικὰ καλλιεργημένοι ἄνθρωποι σὲ φιλικὴς προεκλογικῆς συζητήσεις καὶ προεκλογικῶν δειγματολογικῶν ΠΡΟ-ΠΟ, ἔγραφαν στὰ χαρτίκιδιτους "Καραμανλῆς" καὶ ὅχι "Νέα Δημοκρατία" καὶ ἔβαν ἰδίᾳ στίς ἐπαρχίας οἱ ἐκλογεῖς, ἀγνοοῦσαν καὶ ἀδιαφοροῦσαν γιὰ τὰ πρόσωπα τοῦ συγγραφοῦσαν τοῦς συνδυασμοῦς τῆς "Νέας Δημοκρατίας". Ἐπέλεξαν τὸν "Ἐθνάρχη" τῆς 23.7.1974 καὶ ὅχι τὴ "Νέα Δημοκρατία" τῆς 17.11.1974 ἔβιδαν τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦς στὸν πρῶτο καὶ ὅχι στὴ δεύτερη.

Καί άκριβώς γιά νά διατηρηθή αύτή ή ώφέλιμη γιά τή τε -
λευταία διάκριση, χρειάσθηκε νά έπισπευθή όσον ήταν δυνατό ή
διαδικασία καί ή διεργασία τών έκλογών, γι'ατί όσο ό ένας πό-
λος του άξονα "Καραμανλής" - "Νέα Δημοκρατία" έπληρώζε τον
άλλο, όσο ή μορφή του "έθνάρχη" πήγαινε νά ταυτισθή μέ τόν
"ήγέτη" της "Νέας Δημοκρατίας", τόσο άνέκυπταν αντίδρασεις
καί τόσο τό ποσοστό έπιλογής του έκλογικού σώματος πρós τόν
πρώτο κινδύνευε νά μειωθή έξ αίτίας του δευτέρου. "Αν ή μορφή
του "έθνάρχη" συγκέντρωνε στις 23.7.1974 τό 9 5 % καί στις
17.11.1974 συγκέντρωνε τό 5 5 %, είναι ζήτημα άν σε έκλογές
μεταγενεστέρου χρόνου ή διαφορά δέν θα μεγεθυνόταν.

Ανακύπτουν εδώ άλλα ζητήματα καί χρειάζονται άλλες έκτι-
μήσεις, ίδιαί ως πρós τήν ποιότητα καί τό περιεχόμενο της πρós
τόν κ.Κων.Καραμανλή έκδήλωθείσης έμπιστοσύνης καί τήν πρós
αύτήν άνταπόκριση, συνέπεια καί μη άδομευση έναντι άλλων παρα-
γόντων του έντολοδόχου καί τής προδιεγραφής ως πρós τή πορεία
των Έλληνικών πολιτικών έξελίξεων στό έγγύς καί άπώτερο μέλ-
λον, αλλά δέν είναι άντικείμενο της παρούσης.

"Ας επανέλθωμε στην αίτιολογία του έκλογικού άποτελέσμα-
τος της 17.11.1974.

2. Δεύτερος φάνεται συντελεστής ύπηρεζε, ότι έναντι του
κ. Κων.Καραμανλή δέν ποροποιήθηκε άντίθετη άντιπροσωπευτική
προσωπικότητα. Δέν είναι άνεύ σημασίας τό γεγονός ότι οι παρα-
ληροβντες 'νέοι τών συγκεντρώσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έφάνωζαν όλο
καί περισσότερο, όσο περνούσαν οι ήμέρες καί έπληρώζε ή 17η
Νοεμβρίου 1974 : " Α - ν - δ - ρ - ε - ας", " Α - ν - δ - ρ - ε - ας " : Κατά
διαδοχήν δέ στις συγκεντρώσεις της Ε.Κ.-Ν.Δ. άφθέραινε ως σύν-
θημα, άκόμη καί στη τελευταία έκλογική έμφάνιση της 'Αλεξανδρου
πόλεως - όπου σ'αυτή τήν πιό άκριτική στις ήμέρες μας Έλληνι-

κή περιοχή τόσο άλλα θα μπορούσαν να άκουσθούν - ή φωνή :
 " Μ-α-θ-ρ-ο-ς", " Μ-α-θ-ρ-ο-ς" : Εάν από ένστικτο αυτοσυνδυα-
 μάσεως οι άποκλινουσες άπ'τόν Καραμανλή έκλογικές μάζες, άνοξη
 τοθούν και άγωνίζονταν να προβάλλουν δική του προσωπικότητα ,
 δικό τους " Αρχηγό" ::

δέν είναι αυτό όπλε φαινόμενο "προσωπολατρίας". Γενικές
 όλοκληρες ό 'Ελληνικός λαός, έως ό από έδουσηκρωσία, έως όπ'τίς
 πολιτικές, οίκονομικές και κοινωνικές συνθήκες και δομέσφου τοθ
 έπεβλήθησαν, κυριρχείται και έκφράζεται με " πρόσωπα", έχει
άνδγχη " άρχηγού" . Είναι βεβόςως κάτι τό παθητικό, που εύτυχώς
 και ό έθνος όλο και περισσότερο τό συνειδητοποιεί και άγωνίζε-
 ται να έλευθερωθί από τέτοια "σύμβολα", άναζητώντας "κόμματα
 άρχων". 'Αλλ'είσοσφς ο'αύτή τή περίοδο που μόλις ό λαός ξεμύ-
 διάσε κι'όλα γινόνταν "έν σπουδή"- έως και φη'αυτό - δέν ύπήρ-
 χε κ.έν περιθώριο διατυκώσεων και έπιλογής άρχων. Και είναι
 κριμα-γιοτί έτσι στη προστάθεια κομμουνικής, βροχυπροθέσμου μύ-
 λιστα, ώφέλεας, θυσιάσθηκε άπ'τούς κρωτοργάτες των πολιτικών
 έξελξσεων, μία πολύτιμη, τόσο άκριβοπληρωμένη σε θυσίες, ιστορι-
 κή εύκαιρία .

Κι'είναι κι'αυτό κάτι που χρειάζεται άνδλυση άργότερο,
 άλλί για τήν ώρα μπορούμε άκόμη να προσέωρίσουμε ως παράγοντα
 της έπιτυχίας του κ. Καραμανλή στις 17 Νοεμβρίου 1974 :

3. "Οτι ή ήγεσία της Ένώσεως Κέντρου και οι Νέες Πολιτικές
 Δυνάμεις, δέν έξετίμησαν σωστό, τόσο σε οι τελευταίες δέν είχαν
 τήν πολιτική έμπειρία ως άπεδείχθη να έκτιμήσουν πλήρως μέχρι
 ποίου σημείου και σε ποιά θέματα τους έπετρέπετο - χωρίς κίνδυ-
 νο πολιτικού άφανισμού, που τελικώς θα ήταν έθνικώς έπιζήμιος -
 να συνεργάζονται με τόν "έθνάρχη" Καραμανλή, ένέργεια που τήν
 ένέκρινε ό λαός και τότε άρχισαν να ταυρίζουν τίς θέσεις τους

καί νά συμπεραίνονται μέ τόν ήγέση της "Νέας Δημοκρατίας," εἴτε σέ ἐθνικά καί κλειστά θέματα, εἴτε σέ μερικώτερα θέματα οἰκονομικῆς καί κοινωνικῆς πολιτικῆς.

ἀν ἀντελήφθηδὸν οὔτε ἔγκαιρα, οὔτε πλήρως - παρ' ἄλλες τῆς ἐναγώνιες καί τόσο δικαιολογημένες ὑποδείξεις καί τελικῆ ἐκκλήσεις τοῦ κ. Γ. Μ. Ζήδη - τὸ μετασχηματισμὸς τῆς καταστάσεως καί τὸν προβληματισμὸ τῶν θεμάτων, ποῦ ἀληθινά μὲ μοναδική δεξιότητετα καί πολιτικὴ ἐμπειρία ἐχειρίζετο ὁ συνουμιλητῆς τους καί ποῦ ἐπέβαλε σ' αὐτοὺς ἄλλους προσανατολισμοὺς, ἄλλες θέσεις καί ἄλλη τακτικὴ.

Χωρὶς νά τὸ ἀντιληφθοῦν ἐνόησαν μὴ διακρινόμενοι ἀπ' τὴν ἀντίπαλὸ τους παράταξη στίς θέσεις ἐπὶ κριζόμενων προβλημάτων - καθάρσεως τῆς ἐπιταχίας, ἀμνηστίας, συνόδσεως πρὸς τὴν Ε.Ο.Κ. τοποθετήσεως ἐναντι τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. καί τῶν διμερῶν συμφωνιῶν, δομῶν καί ἐξαρτήσεων τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας κλπ. κλπ - νά διαλοισθαίνουσι σὺν νά μὴ δικαιολογοῦν τὴν ὑποζή τους, ἀπομακρυνόμενων ἔτσι δυνάμεων εἴτε πρὸς τὸ δεξιό, εἴτε πρὸς τὸ ἀριστερό, ἐνῶ κινδ. ἀπὸ γιὰ τὸ μέσο ἐρηφικόρο προέβαλαν ἤδη προεκλογικῆ καί ἀπέμειναν πυρακτωμένα μὲ ἀναπάντητα ἐρωτήματα - ποῦ ἡ ἀδυναμία ἀπαντήσεως ὅσο πλησίαζε ἡ 17η Νοεμβρίου 1974 ὅλο κι' ἐνδύεινε τῆς φυγόκεντρος τάσεως - ὅπως :

α) Γιατί ἡ "Ἐνωση Κέντρου-Νέες Δυνάμεις" ἀπεδέχθησαν καί ἐφήφισαν διὰ τῶν ἐκπροσώπων, τους στὴ κυβέρνηση τῆς "Ἐθνικῆς Ἀποδόχης" τῶν 70 ἡμερῶν, τῆς ἀναφερόμενης στὴν ἀντιμετώπιση τοῦ πολιτικακοῦ θέματος θέσεις καί διαδικασίες ; Πῶς ἀπέδέχθησαν πρόβλεψη ἀπλῆς ἀναθεωρητικῆς καί ὄχι συντακτικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ; Πῶς ἐνέκριναν προβάδισμα στὴ διενέργεια βου-

λευτικῶν ἐκλογῶν καὶ μετέπειτα δημοψηφίσματος γιὰ τὸ πολιτικὸ ἀκό ; Κι' ἀκόμη περισσότερο πῶς ἐδέχθησαν συρρίκνωση καὶ ὑπερακλόδοτευση τοῦ προβλήματος ὀνόματα στὴν ἐπιλογή "Βασιλευομένης" ἢ "Ἀβασιλεύτου" Δημοκρατίας, ὄχι συζητήσεως καὶ προσδιορισμοῦ τῆς μορφῆς καὶ τοῦ περιεχομένου τῆς τελευταίας. Ἰδίως δὲ τῶν ἐξουσιῶν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐναντι τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ; Κι' ἀκόμη :

β) Γιατί - πέρα τῆς πικρῆς μάλιστα ἐμπειρίας τοῦ 1958 - οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Κυβέρνησης τῆς Ἑνώσεως Κέντρου-Νέων Δυνάμεων, ἀπεδέχθησαν καὶ ἐψήφισαν τὸν ἐκλογικὸ νόμο τῆς ὑπερμενιοχουμένης ἀναλογικῆς" μὲ διαγραφή μάλιστα τοῦ "οὐν ἓνα", μὲ ἰδιαίτερη ρύθμιση ὡς πρὸς τὴν μορφοειδικῆς περιοχῆς καὶ μὲ προσθήκη τῶν "Βουλευτῶν Ἐπικρατείας", ποὺ εἶχαν ἀπλόχερα ὠφελημάτων στὸν ἀναδείχθησόμενον πρῶτο κόμμα στὴς ἐκλογές ; Εἶχαν τὴν προσδοκία ὅτι θὰ ἤραχτο ἡ Ε.Κ.-Ν.Ν. πρῶτο κόμμα, ὥστε νὰ καρπώσῃ αὐτὴ καὶ ὄχι ἡ "Νέα Δημοκρατία" αὐτὴ ἰδιαίτερα ὄφελή τοῦ κόμματου ; Πῶς ἦταν ὅμως ἐπιτρεπτὴ μὴ τέτοια πρόβλεψη ἐν ὄψει τῆς προδιαγραφῆς ἀφ' ἑνὸς θέσεως τοῦ κ. Καραμανλῆ ὡς "ἐθνὸς ἀρχῆς" πρὸς τὰ δεξιά, ποὺ ἀναμφισβήτητα τοῦ εἶδεν τὸ προβάδισμα καὶ ἀνέκλυτε συνεπῶς γιὰ τὸ κέντρο ἢ ἀνδγῆ ἀλλοθεν καὶ ὄχι διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου πριμοδοτήσεως τοῦ "πρῶτου" ὑπερπαραγωγικῆς του καὶ τῆς πρὸς τὸ ἀριστερὸν ἀφ' ἑτέρου τοῦ Κέντρου κλήν τῆς ὑπάρξεως τῆς Ἑνωμένης Ἀριστερῆς, ἐμφανίσεως τοῦ ΠΑ. ΣΟ.Κ. ὁμῶδες προερχομένης ἐκ τῆς παλαιᾶς συνθέσεως τοῦ κέντρου ; Κι' ἀκόμη :

γ) Γιατί, ἀπὸ προσωπικῆς οὐτὴ τῆ φορῆς παρέμβαση τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς παρατάξεως, προέβλεσαν μετᾶθεση τῆς ἡμερομηνίας διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν ἀπὸ τὴν ἀρχικῶς ὀρισθεῖσαν τῆς 10ης Νοεμβρίου εἰς τὴν 17ην Νοεμβρίου 1974, πρῶτην ἐπέτειον τῆς θυσίας

του Πολυτεχνείου, προκαλώντας έτσι το κοινό αίσθημα μεγίστης μερίδας του έκλογικού σώματος, που θεμεριώσαν σεπτή την ημέρα αυτή, αφιερωμένη στη μνήμη των νεκρών αγωνιστών.

Και είναι άληθές ότι άναπτυσσομένης της άποεκλογικής επικοινωνίας με το λαό, άντελήφθη ή άγεσία της Ένώσεως Κέντρου-Νέων άυνάμεων τον έπώδουνο έκ των άνωτέρω αίτιων "έγκλωβισμό" της και ήγωνίσθη έκτίμονα να άπογκωστρωθή, άλλέ δυστυχώς όχι μόνον πλέον είχε άπωλεσθεί πολύτιμος χρόνος, άλλ'έτι πλέον ή άμτανακλαστική ως άνω προσπάθεια προκάλεισε άντίθετα άπ'τά άναμενόμενα άποτελέσματα, άφου εύκόλως έκαλλιεργήθη άπ'τίς άντίπαλες άυνάμεις είς τό έκλογικό σώμα ή άποθωτική ψυχολογία ότι έτσι οί έκπροσωπούντες τό κέντρο έφούντο μη σεβόμενοι τα όσα έν τή Κυβερνήσει είχαν ύπογράψει ::

όφ χρειασθον όμως και έδώ έκόμεναι άπαλύσεις των θέσεων και κινήσεων της Ένώσεως Κέντρου-Νέων άυνάμεων και έδώ των παραγόντων και λόγων που τίς προκάλεισαν, άληθές όμως είναι και τοότο διδ την άντικειμενικήν έκτίμησιν των πραγμάτων και συναγωγήν άρθών συμπερασμάτων διδ τό μέλλον - ότι τό κέντρο όέν έπέτυχε να συγκληθή έκλογετς άπό τίς έκατέρωθεν παρατ-
ρεις όπως κατό τό 1963-1964, άλλ'άντιθέτως κολλούς άπώλεσε
είτε κυρίως πός τή "Νέοδημοκρατία", είτε σε μικρότερο ποσο-
στό πός τό ΠΑ.ΣΦ.Κ.

4. Άλλ'είς τήν ένόχουσιν τοσκ. Καραμανλή συνέβαλε άθε-
λήτως και τό τελευταίο, τό μέν διδ της έλασθενέσεως όμοτέρων
των έκατέρωθεν άυτοθ παρατξσεων, τό όθ διδ της έκ της άκαίρου
και όσημέραι ύπερθερμαινομένης διετηροόξως ύπερασσελιεστικών
άρχων και επίδιώξων προκληθείσης συγχόσεως είς τό μεζον
συντηρητικήν τμήμα του έκλογικού σώματος. Ό άρχηγός του όέν

έξετάσθη ως "πολιτικός" τήν κατάδοση. Ένα πολιτική είναι ή "τέχνη του έφικτου", ό κ. Παπανόδρου άφύθη νά γίνω τελικώς έκφραστής όχι ένός, υπό τός συντρεχόμενος είν τόν δεδομένον χρόνον, συνθήκας, έφικτοβ πολιτικοβ προγράμματος, άλλά του άνθραξουτος αΰθρημής άπ' τήν άγνότητά καί τήν άκραιότητα της φύλης τών νέων που έπρεζαν γύρω του "κίνητος διομορτυρίας" κατόποντός "κατεστημένου". Η κίνησης μεταβλήθη από "πολιτική" σε "οικονομική", μέ άποτέλεσμα - άνευσότητος της από ιδεολογικής πλευράς έκτεμήςως της - ότι ύστερα άπό κάθε έκλογική συγκέντρωση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από κάθε πύλη, ύστερα από τήν έσοή έκρηξη της νεολογίας καί άπ' τή μενυστική προηκέντρωση του "έρχομένου", στις 18. Απριλίου 1974, "σοσιαλισμοβ", άντίρροπος τήσεις όδηγηθον τούς ένήλικες ψηφοφόρους προς τό συντηρητισμό.

Καθώς ή βουή της διομορτυρίας τών νέων καί ή ένταση του ένθουοισμοβ τους έκό αζε σε κάθε πόλη, οι ένήλικες τό μέν άνηρυξοθον γιά τήν έποία ό πθθόνος τους είχε διαμορφώσει μέ τόν τρόπο του οίκονομική έβρολωση καί άνοητηθον προστασία στό πιο ισχυρό κατό τή γνώμη τους δοτικόνόμο της "Νέας Δημοκρατίας", τό δε ύπρουνεύωτο άντίδροθον γιστό έρμύνευαν τός έκδηλώσεις τών νέων σόν προσήροη άκονισμοβ της άξιοσθνελάς τους, σόν έλλειψη "σεβασμοβ", προς διαφύλαξη τους δε έθεταν έαυτοός υπό τή κάλυψη τών συντηρητικόν άντιλήξων ::

Έτσι μέ βοθειά καί πολύπλοκη ψυχολογική έπεξεργασία, τό μέν έμπόδιος στό τόσο τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. νά κερδίος ψηφοφόρους, τό δε μετακίνησε σημαντικό ποσοτό οίονει "άνήσυχων" έκλογών, που ήθελον νά λέγανται "προσθεντικό στοιχεία" στις διάφορες παρτάξεις, προς τό συντηρητισμό, έξ' άρκεσία της "Νέας Δημοκρατίας

5. Έπείθεσαν ιδιαίτερως άφελιμοί γιά τόν κ. Καμινάλη άπέρθαν όδο ένδραγμαί του - κοπέλιε καί πορδαιλίε - ήτοι ή νομιμοποίηση τοθ Κομμουνιστικοθ Κόμματοθ άφ'ένόθ καί ή οικική του επί τοθ πολιτειακοθ άφ'ένόθ. Διά τήσ πρώτη, γενουμένης άε άπεδοείχη, καί' ότι άπό μακροθ συνεζητείτο, είε τήν κλ' ν κατ'άλληλον στιγμήν, τό μίν έννοήναιε έουτόν άπιθεβολοθ τό τήν θρυλουμένην "όημοκρατικολόγησιν του" καί διαθετόντο τήν άναγκάσαν τόλμην διά κινήσειε καταλυτικήε άπαραχαιμάειων "ταυτοθ" καίε άθναγμοειν καί έπιαυχρονοισίον τώνών ΕΛΛΗΔΟΙ πολιτικών συνθηκών, τό όε προήβησε κλήρι άκούουόμοισιν τήε ήριστερθε, άφρο έπέφερε διάλυσιν τήε άπό τοθ 1951 συσταθεόσεθ Ένιόιεθ Δημοκρατικήε Άριστερθε, άναδειχόθρηε θεότερο κόμμα είε τήε έκλογόε τοθ 1958, έκ τοθ ότι τό ύπ'αύτήν στελέχη τοθ κομμουνιστικοθ κόμματοθ καταληφθέντα όπότίν εύφροβειν τήε νομιμοποίησηε καί άπό τήν έντονον διάθεσιν προβόληε, τό μίν παρεόθρησαν είε τήν Έκλογικήε άτυχή κοτιόουσαιν τήε "έκιδόίεσθε συνόμειε", τό όε είε τήν, ήπό τήε έντόνοουε μεταόθ των έόρολογικήε καί όργανωτικήε διαφορήε, έμφοβειν τερασών έν ένω κομμουνιστικών κομματιων καί κρατιόέων, έντιμολογώων καίε όλληλα καί καίε τήν έν άπελειόεθ όργανωσιόησιν καί έπιβίωθ ένιόιαν άριστεροθ : Υπό τήε ώε όνω συνόθμεθ "έμφοβόου κολλόισιν", ά πόλοε έλλεσε καίε ά άριστερόθ ή έμφοβόέμενοε αρχάδον έ-έ 25ετιον διαθ τήε Ε.Δ.Α. - έν συνόουομώ καίε καίε τήν έννοηοετοου ή' τήε ώε όνω συνόθμεθ έμφοβόειν τοθ ΠΑ.ΠΟ.Κ., όπερ είε τήν διαπαόθν προόβηλε όρχθε καίε προόβηματο άπερφαλλόγέοντο τήν παραδοσιακή άριστερίν - έμπερθέθ είεοόήκατε άκτινοβολόεθ, καίε άνηείεε νθ συγκεντρώεθ όύτε ποσοτόν 10 % τοθ έκλογικόθ όόμοτοθ :

"ΕΕ Άλλου ή οικική" επί τοθ πολιτειακοθ, συνεκρόθηε είε

τήν Πρώτην Δημοκρασίαν", τας δημοκρατικώσεως ἀποδόξασεν της μοναρχίας αποδοξεί της δεξιός παρατίθεμε.

6. Τέλος ἐπὶ τὸ κόμμα δ' ἀν τῶν ἀνωτέρω ἀποδυναμωτικῶν εἰς τὸς ἀντιπάλους τοῦ κ. ἄν. Καραμανλῆ παρατίθειτε συνθηκῶν, καὶ ἡ δ' τὴν μεταστῆ των διαμαρτυρίαν καθ' ἣν σλιγμῶν ἐπεβλήτε κοινότης σκοπῶν καὶ ἀνεργειῶν καὶ θεμελιώσεν τῶν ἀνοχηκῶν νέων δεσπῶν, ἔνα σὺνθημα: "Καραμανλῆ ἢ τήνεκ", ἐφ' οὗ ἐπιτηθεώσε θεθῶντες ἐπ' ἀγροτέρῳ τῶν ἐκλογέων τὴν οὐδέσσειν της οὐλογῆς, συντηρητικῆ ἢ προσφῆ τῶν ἀντιπάλων του, ἐπιθεροποιούμενης οὕτω θεβλήτικας της βουλιζήτης τοῦ διλήμμα - τος, προέβλεπεν εἰς τοὺς ἐκλογέως τὴν ἀνῆμησην τοῦ προσφῆτου ἀνελευθέρου παρεθῶντος καὶ ἔκει ἀποφασιστικὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὴν τελικὴν διαμαρτυρίαν της ἐκλογικῆς ἀποφάσεως, μὴ ἀφῆνον περιθώρια ἐπιλογῆς πορῶ μόνον εἰς τὸ πλαίσιον: "τὸ μὴ χείρων βέλτιστον", ὀρκοθεσίας τοῦλάχιστον της προσδοκίας "ἡρέμου" διαβιώσεως. Ἄς προστεθῆ ἀκόμη:

7. Εἰς τὴν διαμαρτυρίαν της "κοινῆ" γνώμης, ἔνας παρῶγων τοῦ γιὰ πρ' τῆ πορῶ ἐχρησιμοποίηθη προεκλογικῶς στὴν Ἑλλάδα, ἦτοι ἡ δὶα τῶν μέσων μαζικῆς ἐνημερώσεως, ραδιοφῶνου καὶ τηλεοράσεως, ὑπεκρίθη καὶ εἰς τὴν ἐκλογικὴν καὶ τὴν οὐδέσσειν τοῦ ἀκροατοῦ καὶ τηλεθεατοῦ καὶ ἴδοθ παρῶγοντες - ἀσφαλῶς ὅθ ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι - πορῶ ἔστι καὶ κατὰ 2 ἔως 3 % ἑκατοστos, ἔθωσαν τὸ πῶγιον ποσοστὸν της συντηρητικῆς παρατίθεως εἰς τὸ ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα της I'ης Νοεμβρίου 1974 .-

Συμφ. 28/11/74